

usnesení prvního soudu ze dne 21. června 1933, zamítající návrh poddlužníkův, jímž se domáhal zrušení exekuce jen ode dne podání jeho návrhu. Rozšíření návrhu poddlužníkem teprve v opravném řízení nebylo již přípustné a neměl rekursní soud mu vyhověti, ježto bylo mu rozhodnuto jen o původním návrhu poddlužníka, jak byl u prvního soudu učiněn a jak se stal i předmětem rozhodování rekursního soudu. Bylo proto v tomto směru usnesení rekursního soudu napravitelné a jen v této části přiznati dovolacímu rekursu částečný úspěch.

Čís. 13119.

Obmezení žalobní žádosti na hranici řízení ve věcech nepatrných za opravného řízení nemá vliv na přípustnost odvolání.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1933, R II 506/33.)

Odvolací soud odmítl odvolání žalovaného jako nepřípustné, ježto žalobce v odvolacím sdělení a při ústním odvolacím líčení žalobu, domáhající se zaplacení 918 Kč s příslušenstvím, obmezil o 1.000 Kč vzhledem k tomu, že žalovaný zaplatil jistinu a část příslušenství.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by nehledě k svému odmítacímu důvodu ve věci dále jednal a znovu rozhodl.

Důvody:

V souzeném případě prohlásil žalobce teprve v odvolacím sdělení a při ústním odvolacím jednání, že obmezuje žalobu, jíž se domáhal zaplacení částky 918 Kč s příslušenstvím, o 1.000 Kč, poněvadž mu žalovaný tuto částku po rozsudku prvního soudu zaplatil. Neprávem odmítl odvolací soud odvolání jako nepřípustné, ježto prý žalobce oním prohlášením obmezil žalobní žádost na hranici bagatelního řízení. Ustanovení § 453 druhý odstavec c. ř. s., jehož se odvolací soud dovolává, nepřichází v úvahu, neboť jest zvláštním výjimečným předpisem pro řízení před okresními soudy v nepatrných věcech. Nelze proto užití tohoto ustanovení v řízení opravném, jež se provádí podle předpisů o řízení před sborovými soudy první stolice (§§ 463 první odstavec, 509 druhý odstavec, 513 c. ř. s.) a nemělo v tomto řízení obmezení žalobní žádosti na hranici řízení bagatelního na přípustnost odvolání žádného vlivu, ježto se stalo teprve po vynesení rozsudku soudu první stolice a podle spisů nebylo pochybnosti o přípustnosti odvolání v době jeho podání.

Čís. 13120.

Nájemník, jenž uzemění radia připojil ke splachovací rouře záchodu, společného ještě pro jiné nájemníky, vybočil z rámce užívacího práva, propůjčeného mu jako nájemníku.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1933, Rv I 784/32.)